ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ̓επιστολῆς, ῆ̔ς ̓απέστειλεν Ιερεμίας πρὸς τοὺς ̓αχθησομένους ἀιχμαλώτους ἐις Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων ̓αναγγεῖλαι ἀυτοῖς καθότι ̓επετάγη ἀυτῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

1 Διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἃς ἡμαρτήκατε ̓εναντίον τοῦ Θεοῦ, ̓αχθήσεσθε ἐις Βαβυλῶνα
ἀιχμάλωτοι ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων 2 ἐισελθόντες ὀῦν ἐις
Βαβυλῶνα ̓έσεσθε ̓εκεῖ ̓έτη πλείονα καὶ χρόνον μακρὸν ἕως γενεῶν ἑπτά· μετὰ τοῦτο δὲ
̓εξάξω ὑμᾶς ̓εκεῖθεν μετ’ ἐιρήνης. 3 νυνὶ δὲ ̓όψεσθε ̓εν Βαβυλῶνι θεοὺς ̓αργυροῦς καὶ χρυσοῦς
καὶ ξυλίνους ̓επ’ ̓ώμοις ἀιρομένους, δεικνύντας φόβον τοῖς ̓έθνεσιν. 4 ἐυλαβήθητε ὀῦν μὴ καὶ
ὑμεῖς ̓αφομοιωθέντες τοῖς ̓αλλοφύλοις ̓αφομοιωθῆτε καὶ φόβος ὑμᾶς λάβῃ ̓επ’ ἀυτοῖς 5
̓ιδόντας ̓όχλον ̓έμπροσθεν καὶ ̓όπισθεν ἀυτῶν προσκυνοῦντας ἀυτά· ἐίπατε δὲ τῇ διανοίᾳ·
σοὶ δεῖ προσκυνεῖν, δέσποτα. 6 ὁ γὰρ ̓άγγελός μου μεθ’ ὑμῶν ̓εστιν, ἀυτός τε ̓εκζητῶν τὰς
ψυχὰς ὑμῶν. 7 γλῶσσα γὰρ ἀυτῶν ̓εστι κετεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος, ἀυτά τε περίχρυσα καὶ
περιάργυρα, ψευδῆ δ’ ̓εστὶ καὶ ὀυ δύνανται λαλεῖν. 8 καὶ ὥσπερ παρθένῳ φιλοκόσμῳ
λαμβάνοντες χρυσίον κατασκευάζουσι στεφάνους ̓επὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν ἀυτῶν· 9 ̓έστι
δὲ καὶ ὅτε ὑφαιρούμενοι οἱ ἱερεῖς ̓απὸ τῶν θεῶν ἀυτῶν χρυσίον καὶ ̓αργύριον ἐις ἑαυτοὺς
καταναλώσουσι, δώσουσι δὲ ̓απ’ ἀυτῶν καὶ ταῖς ̓επὶ τοῦ στέγους πόρναις. 10 κοσμοῦσί τε
ἀυτοὺς ὡς ̓ανθρώπους τοῖς ̓ενδύμασι, θεοὺς ̓αργυροῦς καὶ θεοὺς χρυσοῦς καὶ ξυλίνους· ὀῦτοι
δὲ ὀυ διασῴζονται ̓απὸ ̓ιοῦ καὶ βρωμάτων. 11 περιβεβλημένων ἀυτῶν ἱματισμὸν πορφυροῦν,
̓εκμάσσονται τὸ πρόσωπον ἀυτῶν διὰ τὸν ̓εκ τῆς ὀικίας κονιορτόν, ὅς ̓εστι πλείω ̓επ’ ἀυτοῖς.
12 καὶ σκῆπτρον ̓έχει ὡς ̓άνθρωπος κριτὴς χώρας, ὃς τὸν ἐις ἀυτὸν ἁμαρτάνοντα ὀυκ
̓ανελεῖ. 13 ̓έχει δὲ ̓εγχειρίδιον ̓εν δεξιᾷ καὶ πέλεκυν, ἑαυτὸν δὲ ̓εκ πολέμου καὶ λῃστῶν ὀυκ
̓εξελεῖται. 14 ὅθεν γνώριμοί ἐισιν ὀυκ ̓όντες θεοί· μὴ ὀῦν φοβηθῆτε ἀυτούς. — 15 ῞Ωσπερ
γὰρ σκεῦος ̓ανθρώπου συντριβὲν ̓αχρεῖον γίνεται, τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν οἱ θεοὶ ἀυτῶν,
καθιδρυμένων ἀυτῶν ̓εν τοῖς ὀίκοις. 16 οἱ ὀφθαλμοὶ ἀυτῶν πλήρεις ἐισὶ κονιορτοῦ ̓απὸ τῶν
ποδῶν τῶν ἐισπορευομένων. 17 καὶ ὥσπερ τινὶ ̓ηδικηκότι βασιλέα περιπεφραγμέναι ἐισὶν αἱ
ἀυλαί, ὡς ̓επὶ θανάτῳ ̓απηγμένῳ, τοὺς ὀίκους ἀυτῶν ̓οχυροῦσιν οἱ ἱερεῖς θυρώμασί τε καὶ
κλείθροις καὶ μοχλοῖς, ὅπως ὑπὸ τῶν λῃστῶν μὴ συληθῶσι. 18 λύχνους καίουσι καὶ πλείους
̓ὴ ἑαυτοῖς, ὧν ὀυδένα δύνανται ̓ιδεῖν. 19 ̓έστι μὲν ὥσπερ δοκὸς τῶν ̓εκ τῆς ὀικίας, τὰς δὲ
καρδίας ἀυτῶν φασὶν ̓εκλείχεσθαι, τῶν ̓απὸ τῆς γῆς ἑρπετῶν κατεσθόντων ἀυτούς τε καὶ
τὸν ἱματισμὸν ἀυτῶν, ὀυκ ἀισθάνονται. 20 μεμελανωμένοι τὸ πρόσωπον ἀυτῶν ̓απὸ τοῦ
καπνοῦ τοῦ ̓εκ τῆς ὀικίας. 21 ̓επὶ τὸ σῶμα ἀυτῶν καὶ ̓επὶ τὴν κεφαλὴν ἀυτῶν ̓εφίπτανται
νυκτερίδες, χελιδόνες καὶ τὰ ̓όρνεα, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἀίλουροι. 22 ὅθεν γνώσεσθε ὅτι ὀυκ
ἐισὶ θεοί· μὴ ὀῦν φοβεῖσθε ἀυτά. — 23 Τὸ γὰρ χρυσίον, ὃ περίκεινται ἐις κάλλος, ̓εὰν μή τις
̓εκμάξῃ τὸν ̓ιόν, ὀυ μὴ στίλψωσιν· ὀυδὲ γάρ, ὅτε ̓εχωνεύοντο, ̓ῃσθάνοντο. 24 ̓εκ πάσης τιμῆς
̓ηγορασμένα ̓εστίν, ̓εν ὀῖς ὀυκ ̓ ́στι πνεῦμα. 25 ̓άνευ ποδῶν ̓επ’ ̓ώμοις φέρονται ̓ενδεικνύμενοι
τὴν ἑαυτῶν ̓ατιμίαν τοῖς ̓ανθρώποις, ἀισχύνονταί τε καὶ οἱ θεραπεύοντες ἀυτὰ 26 διὰ τὸ ἐί
ποτε ̓επὶ τὴν γῆν πέσῃ, μὴ δι’ ἀυτῶν ̓ανίστασθαι· μήτε ̓εάν τις ἀυτὸ ̓ορθὸν στήσῃ, δι’ ἑαυτοῦ
κινηθήσεται, μήτε ̓εὰν κλιθῇ, ὀυ μὴ ̓ορθωθῇ, ̓αλλ’ ὥσπερ νεκροῖς τὰ δῶρα ἀυτοῖς
παρατίθεται. 27 τὰς δὲ θυσίας ἀυτῶν ̓αποδόμενοι οἱ ἱερεῖς ἀυτῶν καταχρῶνται· ὡσαύτως
δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἀυτῶν ̓απ’ ἀυτῶν ταριχεύουσαι ὀύτε πτωχῷ ὀύτε ̓αδυνάτῳ μὴ μεταδῶσι.
28 τῶν θυσιῶν ἀυτῶν ̓αποκαθημένη καὶ λεχὼ ἅπτονται. γνόντες ὀῦν ̓απὸ τούτων ὅτι ὀυκ ἐισὶ

θεοί, μὴ φοβηθῆτε ἀυτούς. — 29 Πόθεν γὰρ κληθείησαν θεοί; ὅτι γυναῖκες παραιτιθέασι
θεοῖς 'αργυροῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις· 30 καὶ 'εν τοῖς ὀίκοις ἀυτῶν οι ̔ιἑρεῖς διφρεύουσιν,
'έχοντες τοὺς χιτῶνας διερρωγότας καὶ τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πώγωνας 'εξυρημένους, ὧν αι ̔
κεφαλαὶ 'ακάλυπτοί ἐισιν, 31 ὠρύονται δὲ βοῶντες 'εναντίον τῶν θεῶν ἀυτῶν ὥσπερ τινὲς 'εν
περιδείπνῳ νεκροῦ. 32 'απὸ τοῦ ἱματισμοῦ ἀυτῶν 'αφελόμενοι οι ̔ιἑρεῖς 'ενδύσουσι τὰς
γυναῖκας ἀυτῶν καὶ τὰ παιδία. 33 ὀύτε 'εὰν κακὸν πάθωσιν ὑπό τινος ὀύτε 'εὰν 'αγαθόν,
δυνήσονται 'ανταποδοῦναι· ὀύτε καταστῆσαι βασιλέα δύνανται ὀύτε 'αφελέσθαι. 34 ὡσαύτως
ὀύτε πλοῦτον ὀύτε χαλκὸν ὀυ μὴ δύνωνται διδόναι· 'εάν τις ἐυχὴν ἀυτοῖς ἐυξάμενος μὴ
'αποδῷ, ὀυ μὴ 'επιζητήσωσιν. 35 'εκ θανάτου 'άνθρωπον ὀυ μὴ ρύσωνται ὀύτε ἥττονα 'απὸ
'ισχυροῦ μὴ 'εξέλωνται. 36 'άνθρωπον τυφλὸν ἐις ὅρασιν ὀυ μὴ περιστήσωσιν, 'εν 'ανάγκῃ
'άνθρωπον 'όντα ὀυ μὴ 'εξέλωνται. 37 χήραν ὀυ μὴ 'ελεήσωσιν ὀύτε 'ορφανὸν ἐῦ ποιήσωσι. 38
τοῖς 'απὸ τοῦ 'όρους λίθοις ὡμοιωμένοι ἐισὶ τὰ ξύλινα καὶ τὰ περίχρυσα καὶ τὰ περιάργυρα, οι ̔
δὲ θεραπεύοντες ἀυτὰ καταισχυνθήσονται. 39 πῶς ὀῦν νομιστέον 'ὴ κλητέον ὑπάρχειν
ἀυτοὺς θεούς; 40 'έτι δὲ καὶ ἀυτῶν τῶν Χαλδαίων 'ατιμαζόντων ἀυτά, οἵ, ὅταν ἴδωσιν 'ενεὸν
μὴ δυνάμενον λαλῆσαι, προσενεγκάμενοι τὸν Βῆλον 'αξιοῦσι φωνῆσαι, ὡς δυνατοῦ 'όντος
ἀυτοῦ ἀισθέσθαι, 41 καὶ ὀυ δύνανται ἀυτοὶ νοήσαντες καταλιπεῖν ἀυτά, ἀίσθησιν γὰρ ὀυκ
'έχουσιν. 42 αι ̔δὲ γυναῖκες περιθέμεναι σχοινία 'εν ταῖς οδοῖς 'εγκάθηνται θυμιῶσαι τὰ
πίτυρα· 43 ὅταν δέ τις ἀυτῶν 'εφελκυσθεῖσα ὑπό τινος τῶν παραπορευομένων κοιμηθῇ, τὴν
πλησίον 'ονειδίζει, ὅτι ὀυκ 'ηξίωται ὥσπερ καὶ ἀυτὴ ὀύτε τὸ σχοινίον ἀυτῆς διερράγη. 44
πάντα τὰ γενόμενα 'εν ἀυτοῖς 'εστι ψευδῆ· πῶς ὀῦν νομιστέον 'ὴ κλητέον ὡς θεοὺς ἀυτοὺς
ὑπάρχειν; 45 'υπὸ τεκτόνων καὶ χρυσοχόων κατεσκευασμένα ἐισίν· ὀυδὲν 'άλλο μὴ γένωνται
'ὴ ὃ βούλονται οι ̔τεχνῖται ἀυτὰ γενέσθαι. 46 ἀυτοί τε οι ̔κατασκευάζοντες ἀυτὰ ὀυ μὴ
γένωνται πολυχρόνιοι· 47 πῶς τε δὴ μέλλει τὰ ὑπ' ἀυτῶν κατασκευασθέντα ἐῖναι θεοί;
κατέλιπον γὰρ ψεύδη καὶ 'όνειδος τοῖς 'επιγινομένοις. 48 ὅταν γὰρ 'επέλθῃ 'επ' ἀυτὰ πόλεμος
καὶ κακά, βουλεύονται πρὸς ἑαυτοὺς οι ̔ιἑρεῖς ποῦ συναποκρυβῶσι μετ' ἀυτῶν. 49 πῶς ὀῦν
ὀυκ 'έστιν ἀισθέσθαι ὅτι ὀυκ ἐισὶ θεοί, οἳ ὀύτε σῴζουσιν ἑαυτοὺς 'εκ πολέμου ὀύτε 'εκ κακῶν;
50 ὑπάρχοντα γὰρ ξύλινα καὶ περίχρυσα καὶ περιάργυρα γνωσθήσεται μετὰ ταῦτα, ὅτι 'εστὶ
ψευδῆ· τοῖς 'έθνεσι πᾶσι τοῖς τε βασιλεῦσι φανερὸν 'έσται, ὅτι ὀυκ ἐισὶ θεοί, 'αλλὰ 'έργα
χειρῶν 'ανθρώπων, καὶ ὀυδὲν Θεοῦ 'έργον 'εν ἀυτοῖς 'εστι. 51 τίνι ὀῦν γνωστέον 'εστίν, ὅτι ὀυκ
ἐισὶ θεοί; 52 βασιλέα γὰρ χώρας ὀυ μὴ 'αναστήσωσιν ὀύτε ὑετὸν 'ανθρώποις ὀυ μὴ δῶσι, 53
κρίσιν τε ὀυ μὴ διακρίνωσιν ἀυτῶν, ὀυδὲ μὴ ρύσωνται 'αδικούμενον 'αδύνατοι 'όντες· ὥσπερ
γὰρ κορῶναι 'αναμέσον τοῦ ὀυρανοῦ καὶ τῆς γῆς. 54 καὶ γὰρ ὅταν 'εμπέσῃ ἐις ὀικίαν θεῶν
ξυλίων 'ὴ περιχεύσων 'ὴ περιαργύρων πῦρ, οι ̔μὲν ιἑρεῖς ἀυτῶν φεύξονται καὶ διασωθήσονται,
ἀυτοὶ δὲ ὥσπερ δοκοὶ μέσοι κατακαυθήσονται. 55 βασιλεῖ δὲ καὶ πολεμίοις ὀυ μὴ 'αντιστῶσι.
56 πῶς ὀῦν 'εκδεκτέον 'ὴ νομιστέον ὅτι ἐισὶ θεοί; ὀύτε 'απὸ κλεπτῶν ὀύτε 'απὸ λῃστῶν ὀυ μὴ
διασωθῶσι θεοὶ ξύλινοι καὶ περιάργυροι καὶ περίχρυσοι, 57 ὧν οι ̔ἰσχύοντες περιελοῦνται τὸ
χρυσίον καὶ τὸ 'αργύριον, καὶ τὸν ἱματισμὸν τὸν περικείμενον ἀυτοῖς 'απελεύσονται 'έχοντες,
ὀύτε ἑαυτοῖς ὀυ μὴ βοηθήσωσιν· 58 ὥστε κρεῖσσον ἐῖναι βασιλέα 'επιδεικνύμενον τὴν ἑαυτοῦ
'ανδρείαν 'ὴ σκεῦος 'εν ὀικίᾳ χρήσιμον, 'εφ' ᾧ χρήσεται ο ̔κεκτημένος, 'ὴ οι ̔ψευδεῖς θεοί· 'ὴ καὶ
θύρα 'εν ὀικίᾳ διασῴζουσα τὰ 'εν ἀυτῇ 'όντα 'ὴ ψευδεῖς θεοί· καὶ ξύλινος στύλος 'εν βασιλείοις
'ὴ οι ̔ψευδεῖς θεοί. 59 ἥλιος μὲν γὰρ καὶ σελήνη καὶ 'άστρα 'όντα λαμπρὰ καὶ 'αποστελλόμενα
'επὶ χρείας ἐυήκοά ἐισιν· 60 ὡσαύτως καὶ 'αστραπή, ὅταν 'επιφανῇ, ἐύοπτός 'εστι, τὸ δ' ἀυτὸ
καὶ πνεῦμα 'εν πάσῃ χώρᾳ πνεῖ. 61 καὶνεφέλαις ὅταν 'επιταγῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ 'επιπορεύεσθαι
'εφ' ὅλην τὴν ὀικουμένην, συντελοῦσι τὸ ταχθέν· τό τε πῦρ 'εξαποσταλὲν 'άνωθεν 'εξαναλῶσαι
'όρη καὶ δρυμούς, ποιεῖ τὸ συνταχθέν. 62 ταῦτα δὲ ὀύτε ταῖς 'ιδέαις ὀύτε ταῖς δυνάμεσιν
ἀυτῶν 'αφωμοιωμένα 'εστίν. 63 ὅθεν ὀύτε νομιστέον ὀύτε κλητέον ὑπάρχειν ἀυτοὺς θεούς,

ὀυ δυνατῶν ̓όντων ἀυτῶν ὀύτε κρίσιν κρῖναι ὀύτε εὖ ποιῆσαι ̓ανθρώποις. 64 γνόντες οὖν ὅτι ὀυκ ἐισὶ θεοί, μὴ φοβηθῆτε ἀυτούς· 65 ὀύτε γὰρ βασιλεῦσιν ὀυ μὴ καταράσωνται ὀύτε μὴ ἐυλογήσωσι. 66 σημεῖά τε ̓εν ̓έθνεσιν ̓εν ὀυρανῷ ὀυ μὴ δείξωσιν, ὀυδὲ ὡς ὁ ἥλιος λάμψουσιν ὀυδὲ φωτιοῦσιν ὡς ἡ σελήνη. 67 τὰ θηρία ̓εστὶκρείττῳ ἀυτῶν, ἃ δύνανται ̓εκφυγόντα ἐις σκέπην εἁυτὰ ὠφελῆσαι. 68 κατ' ὀυδένα οὖν τρόπον ἡμῖν ̓εστι φανερὸν ὅτι ἐισὶ θεοί. διὸ μὴ φοβηθῆτε ἀυτούς· 69 ὥσπερ γὰρ ̓εν σικυηράτῳ προβασκάνιον ὀυδὲν φυλάσσον, οὕτως οἱ θεοὶ ἀυτῶν ἐισὶ ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι. 70 τὸν ἀυτὸν τρόπον καὶ τῇ ̓εν κήπῳ ῥάμνῳ, ̓εφ' ἧς πᾶν ̓όρνεον ̓επικάθηται, ὡσαύτως δὲ καὶ νεκρῷ ̓ερριμμένῳ ̓εν σκότει ̓αφωμοίωνται οἱ θεοὶ ἀυτῶν ξύλινοι καὶ περίχρυσοι καὶ περιάργυροι. 71 ̓από τε τῆς πορφύρας καὶ τῆς μαρμάρου τῆς ̓επ' ἀυτοῖς σηπομένης γνωσθήσονται ὅτι ὀυκ ἐισὶ θεοί· ἀυτά τε ̓εξ ὑστέρου βρωθήσονται, καὶ ̓έσται ̓όνειδος ̓εν τῇ χώρᾳ. 72 κρεῖσσον οὖν ̓άνθρωπος δίκαιος ὀυκ ̓έχων ἐίδωλα, ̓έσται γὰρ μακρὰν ̓απὸ ̓ονειδισμοῦ.